

A Fővárosi Ítéltábla dr. Tóth-Buzi Beáta egyéni ügyvéd (fél címe 1) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű felperesnek és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe IV/1.) II. rendű felperesnek - a dr. Gergely Klára ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű alperes és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen személyiségi jog megsértésének megállapítása miatt indított perében a Budapest Környéki Törvényszék 2017. január 19. napján meghozott 21.P.20.551/2015/35. számú - 36. sorszám alatt kijavított - ítélete ellen a felperes részéről 37. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. és II. rendű felpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg az I. és II. rendű alperesnek 30.000 (harmincezer) - 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra szintén egyetemlegesen 74.000 (hetvennégyezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperesek hosszú évek óta kutyatenyésztéssel foglalkoznak, más ebek mellett tulajdonukat képezte a ... nevű nemzetközi bajnok eb, amely kiállításokon kívül tenyésztésben is részt vett.

A felperesek 2011-ben kutyáikon Ataxia megbetegedéssel kapcsolatos szűrési vizsgálatot végeztettek el. ... esetében a vizsgálatot végző francia cég először 2011. január 25-én kelt igazolásával arról tájékoztatta elektronikus úton a felpereseket, hogy a kutya a betegségtől „mentes,” majd 2011. február 1-jén arról küldtek e-mailt, hogy beteg. Az első eredményt postai úton, papír alapú dokumentumként is megküldte a francia cég.

A kutya egyik tenyészmájából értékesítettek 2013. február 10-én egy szukát, amelyről egy későbbi vevője, ... által végeztetett Ataxia szűrésen megállapították, hogy a kutya a betegséggel terhelt. A szűrés eredménye után 2014. december 11-én a vevő a felperesekhez fordult, visszakérve a kutya kifizetett vételárát. Utalt arra is, hogy a vásárlásnál olyan tájékoztatást kapott, miszerint a kutya apja ... egészséges, Ataxia mentes.

A felperesek elzárkózása miatt a vásárló az I. rendű alpereshez fordult panaszával. Az I. rendű alperes 2013. március 26-án létrejött fajtavédő egyesület, melynek egyebek között célja a tagok érdekvédelme, az ... kutya fajta nemesítése, tenyésztési feladatát a populáció genetikájára alapozza. Az egyesület kötelezővé tette a tenyésztésben való részvételhez a jelen kutyafajta Ataxia elleni

szűrését. Az eljárás megindulásakor az egyesület elnöke, törvényes képviselője a II. rendű alperes volt.

A vevő 2014. november 11-i bejelentését követően az I. rendű alperesi egyesület vizsgálatot folytatott le. A ... szűrés eredményével kapcsolatos bizonytalanságra tekintettel a II. rendű alperes az I. rendű alperes hivatalos Facebook felületén 2014. november 25-én közleményt tett közzé arról, hogy aznappal felfüggeszti a tenyésztésben az egyesület a kutyát. A közlemény szerint „[N]em lehet tenyésztésbe venni mindaddig, amíg be nem bizonyosodik a szűrésének hitelessége. Ennek indoka az, hogy kutya Ataxia clear eredménye kérdésessé vált, mivel Ataxia affected kölyke született. A kutya tenyésztője, ... vétlen a teszt eredmény tekintetében. A tudomány jelen álláspontja szerint Ataxia clear kutyának nem születhet Ataxia affected (beteg) utódja.” Tájékoztatott arról is, hogy az egyesület bizottságot állít fel az ügy kivizsgálására, a vizsgálat kimeneteléről tájékoztatja a tagságot. A II. rendű alperes 2014. november 25-én Facebook profilján ugyan ezt a közleményt közzétette.

Az egyesület elnöke 2014. november 26-án kelt levelében felajánlotta a felpereseknek az ismételt szűrést, amit a felperesek nem fogadtak el. Az I. rendű alperes a felperesek kennelét és a kennel tulajdonában lévő kutyák tenyésztési engedélyét 2014. december 10-én felfüggesztette a vizsgálatok befejezéséig és hitelt érdemlő bizonyításig. Az ügyet az Etikai és Fegyelmi Bizottság is vizsgálta, a felpereseket 2014. december 30-án hallgatták meg, az eljárásban érdemi döntés nem született. 2015. február 17-én a II. rendű alperes, mint az I. rendű alperes törvényes képviselője újabb nyilatkozatot tett közzé. Ebben arról tájékoztatott, miszerint az I. rendű alperesi egyesület vezetősége nevében a következő megállapítást teszi:

A felperesek kennelének tulajdonában lévő ... szűrése körül kialakult helyzet a következőképpen alakult: a vevő 2014. októberében megvásárolta a fent említett kutya kölykét. A papa Ataxia mentesnek volt jelezve, a kutya eredménye „mutated homozygous” lett. Ezt ő közölte akkor a felperesi tenyésztőkkel. Az egyesület a vizsgálatot a vevő bejelentése után kezdte el. Felvették az Antagene laborral és ...val is a kapcsolatot. 2015. január 21-én került pont az ügy végére. Ebből az derült ki, hogy 2011. január 26-án az II. rendű felperes az e-mail címére és a postai címére megkapta az említett kutya Ataxia mentességéről az eredményt. A 2011. február 1-jén a labor észrevette a nyomtatási hibát és azt javította. Az eredmény mutated homozygous lett. A hibát technikai problémával indokolták. A labor állítása szerint a hibáról értesítették a II. rendű felperest és az állatorvost, ...t is. Az eredményt a labor internetes adatbázisában is javították, az állatorvos vissza is jelzett feléjük. A felperesek állítása szerint, ők nem kapták meg a módosításról szóló értesítéseket.

Mivel az egyesület a tagok érdekvédelmét szolgálja, ezért azt a határozatot hozták, hogy nyilvánosságra hozzák a teljes anyagot és kérik a tagságot, hogy a közgyűlésen határozzon róla.

A II. rendű alperes feltette a Facebook oldalra más dokumentumokkal együtt a felperesi keresetlevelet is, a felperesi keresetlevél első oldalának utolsó bekezdése azt tartalmazta egyebek között, hogy a felpereseket gyermekvállalásuk sikertelensége egyre jobban és jobban fordította kutyáik felé.

A felperesek keresetükben kérték annak megállapítását, hogy az I. és II. rendű alperesek megsértették a felperesek jóhírnévhez fűződő személyiségi jogukat azzal, hogy

- kutyájuk Antagene tesztjének hitelességét megkérdőjelezték, előzetesen őket nem keresték meg, hogy megfelelő tájékoztatást adhassanak, nem volt előzetes vizsgálat sem;

- a II. rendű alperes a felperesek meghallgatása és okiratainak megtekintése nélkül tette közzé nyilatkozatát 2014. november 25-én, az I. rendű alperes pedig 2014. november 26-án;

A 2016. március 10-i tárgyaláson sérelmezték a felperesek személyes előadásuk során azt is, hogy az Etikai Bizottság elnöke helytelenítette, miszerint az esetről nem kapott tájékoztatást, az alperesek 9. számú előkészítő iratuk 13. pontjában azt sugalmazták róla valótlannul, hogy a felperesek jogszerűtlenül jártak el, azaz csaltak, a II. rendű alperes olyan valótlán kijelentést tett, miszerint a felperesek okirat hamisítást követtek el. A szűrőközpont megkeresése az adatok végett szintén

kifogásolható.

Kérték annak megállapítását is, hogy az alperesek megsértették a felperesek információs önrendelkezési jogait azzal, hogy

- a zárt egyesületi információs oldalra a ... kutya mindkét szűrési eredményét feltöltötték és ezt oly módon tették, hogy a felperesek neve és lakcíme nem volt kitakarva,
- az egyesületi honlapra feltöltötték a keresetlevelet is, az ott szereplő személyes adatok kitakarása nélkül, ezzel a cselekménnyel továbbá az I. rendű felperes meddőségére utaló nőgyógyászati egészségügyi adata is a tagok előtt ismertté vált.

A jogsértés megállapításán túl kérték az alpereseket kötelezni a jogsértő állapot abbahagyására, megfelelő nyilvánosság igénybevitelével történő nyilatkozatadásra, valamint egyetemlegesen elmaradt jövedelem címén felperesek javára személyenként 300.000-300.000 forint kár, és 300.000-300.000 forint sérelemdíj, a személyes adatokra vonatkozó jogsértés miatt az I. rendű felperes részére további 500.000 forint, a II. rendű felperes részére pedig további 200.000 forint sérelemdíj és ezen összegek után 2014. november 20-tól a kifizetésig járó késedelmi kamat megfizetésére.

Hivatkoztak arra, hogy az alperesek valótlan állításokat tettek, a felperesek információs önrendelkezési jogát megsértették, megkérdőjelezhető módon került ugyanis az orvosi dokumentáció az alperesek birtokába és annak közzététele nem volt jogszerű.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték.

Az I. rendű alperes kiemelte, hogy a fajtenyésztés szempontjából szabályzatában rögzítette, hogy tenyészállat csak Ataxia-mentes szűrési eredménnyel rendelkező kutya lehet. Ez a szűrés 2014-től kötelező. A fenti betegségek ugyanis genetikai eredetűek. A jó színvonalú tenyésztés érdekében kellett kivizsgálni a vevő bejelentését, hiszen ő tenyésztés céljára vásárolta meg a kutyát. Az egyesületben komoly vitát eredményezett a felperesek kutyája kölykének betegsége, ezért a tisztázástól lényegében elzárkózó felperesek magatartása miatt tette közzé honlapján a két nyilatkozatot.

Ezek a nyilatkozatok megalázó kifejezést nem tartalmaznak, tényszerűen rögzítette a valóságot. A tagok által elérhető valamennyi tenyésztési adat nyilvános. A tenyésztési adat 388 lajstromszám alatt magába foglalja a felperesek nevét és lakcímét is, ezen adatok nyilvántartásához és közléséhez a felperesek korábban külön hozzájárultak.

A II. rendű alperes hivatkozott arra, hogy kizárólag az egyesület elnökeként tevékenykedett. A Facebook profil szorosan kötődik az egyesülethez. Az ott megjelent nyilatkozatot idegenek nem olvashatják.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a felpereseket egyetemlegesen, hogy 30 napon belül fizessenek meg az I. rendű alperesnek bruttó 75.000 forint, a II. rendű alperesnek bruttó 75.000 forint perköltséget, valamint az Állam javára további 6.000 forint illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntését az Alaptörvény I. cikk (1), (2), (3) bekezdésére, az Alaptörvény II. cikk, VI. cikk (1) bekezdésére, IX. cikk, a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. §, 2:45. § (2) bekezdésére. A Ptk. 2:43. § e) pontja, az információs önrendelkezési jogról és információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. §-a 2. és 3. pont a), b) pont, 5. § (1) bekezdés a) pontja, 14. § c) pontja, 23. § (2) bekezdéseinek értelmezésére alapította, mely rendelkezéseket az ítéletében ismertetett.

Kiemelte a 7/2014. (III. 7.) AB határozatra figyelemmel, hogy a véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletet kifejező, az egyén személyes meggyőződését közlő megszólalásokra attól függetlenül kiterjed, hogy a vélemény értékes vagy értéktelen, helyes vagy helytelen, tiszteletre méltó vagy elvetendő. Önmagában valamely tény közlése is véleménynek minősülhet, hiszen magának a közlésnek a körülményei is tükrözhetnek véleményt. Utalt egy eseti döntésre is (Kúria

Pfv.IV.20.445/2015/4.), melynek értelmében a személyiségi per nem szolgálhat bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésére, de még véleményezésére sem.

Az internetes nyilatkozattételek kapcsán arra az álláspontra helyezkedett, hogy mivel a vevő, a felperesi kutya kölykét megvásároló tenyésztő - szűrési eredményre utalva kérelemmel fordult az I. rendű alpereshez, hogy vizsgálja ki az esetet és levelében arra hivatkozott, hogy az egyik szülő mentes eredményével legfeljebb hordozó lehetett volna a megvett kutya, nem pedig beteg, az ilyen helyzetben az alperesek kötelesek voltak eljárni. A fajtatenyésztés szempontjából lényeges kérdés volt ... szűrési eredménye, amely a kölyök betegsége folytán megkérdőjeleződött. Ezen körülmények között nem volt okszerűtlen az addigi tényekről tájékoztatni a tagokat.

Maga a közlemény az addig ismertté vált tényeket és az egyesület további megtenni szándékozott lépéseit tartalmazza. A szűrés eredményével kapcsolatban megjegyzést, minősítést, értékelést nem tartalmaz. A kutya tenyésztőjének vétlenségét is rögzítette a közlemény, a két honlapon megjelentetett közlemény a valóságot tartalmazta, így sértő jellege nem lehetett.

Nem fogadta el, hogy előzetes egyeztetésre lett volna szükség a közlemény megjelentetése előtt. A közlemény beszámoló volt, amely a véleménynyilvánításhoz való jog és a tagok informálódáshoz való joga alapján készült el. Egy problémáról szólt, amelynek tisztázása érdekében a jövőben megteendő lépéseket is közölték az alperesek.

Megítélése szerint a felperesek azt nem sérelmezhatték, hogy a nyilatkozatok megosztások révén kikerültek a nemzetközi kutyatenyésztés tagjaihoz is. Mivel a felek maguk előadták, hogy a honlapon csak a tagok, mint zárt levelező közösség olvashatták ezeket az információkat. Ha valamelyik tag ezeket megosztotta az az önálló felelősségét alapozza meg egy esetleges személyiségi jogsértés esetén. Ezt a magatartást azonban nem kell betudni a zárt közösségben információt megosztó személynek.

Az elsőfokú bíróság indokolása szerint az, hogy a kutyát a tenyésztésből felfüggesztették és ez a kennelre kihatott, illetve további következménnyel is járt, egyik tervezett fedeztetés sem jött létre, nem személyiségi jogi sérelem, hanem olyan körülmény, amely az egyesület határozatának a bíróság előtti megtámadására ad alapot. A meghozott határozat jogszerűségének vizsgálata nem a személyiségi perre tartozik. Az előzetes egyeztetés elmaradása vagy hiányossága szintén olyan körülmény, amely a tenyésztésből felfüggesztés körébe tartozik. Mindezek alapján a jóhírnév megsértését nem látta megállapíthatónak.

A szűrőközpont megkeresésével összefüggésben az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a kutya kölykének beteg státusza és a vevő panaszbejelentése miatt okszerű lépés volt a mintát levő orvos és a szűrőközpont megkeresése, különös tekintettel arra, hogy kétféle eredményről volt információ. Ez a magatartás is a tenyésztési határozathoz kapcsolódik, ezért személyiségi jogsértés megalapozására nem szolgálhatott.

A személyes adatokkal kapcsolatos sérelmével összefüggően megállapította, hogy a honlapon a tagok részére elérhető módon olyan adatbázist hoztak létre, amelyben minden egyes tag neve és lakcíme szerepel. A tagok számára így közvetlenül elérhető a másik tag. Az adatbázis jellegéből az a következtetés vonható le, hogy ebben a zárt körben az egyesületi tagok, így a felperesek is, nyilvánosságra hozták nevüket és lakcímüket. Ilyen körülmények között a szűrési dokumentumokon szereplő név és lakcím kitakarása szükségtelen volt. A személyes adatokkal kapcsolatosan jogsértést az alperesek nem követtek el.

A II. rendű alperes elismerte, hogy magát a keresetlevelet is feltöltötte, az egyesületi tagok számára elérhetővé tette. Ezt meghaladóan a felek további nyilatkozatot nem tettek. Annyi volt csak megállapítható, hogy a keresetlevél zárt közösség számára valamely ideig olvasható volt.

A felperesek személyes adatai közül a nevük és lakcímük szerepel a dokumentumban. A tagok számára azonban már ismert volt a felperesek neve és lakcíme, a kezeléshez a felperesek is hozzájárultak és nem volt megállapítható, hogy a kezelés esetében valamely korlátozást tettek volna. Bár az I. rendű felperes állította, hogy a keresetlevél szenzitív adatát is tartalmazta, mivel szerepel

benne az a nőgyógyászati egészségügyi adata, hogy meddő, az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a gyermekvállalásunk sikertelensége kifejezés nem meddőségi orvosi adat. Az átlagolvasó számára sem azonos fogalom a sikertelen gyermekvállalás a női meddőséggel, mivel a sikertelenség mögött számos tényező állhat. Ez a kifejezés nem felel meg az egészségügyi orvosi adat kritériumának sem, nem tartalmaz diagnózist.

Mindezek alapján a személyiségi jogsérelem nem volt megállapítható, ezért erre alapítottn kártérítést sem érvényesíthettek a felperesek. A felperesek keresetét teljes egészében elutasította. A perköltségről a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (1) bekezdés a) pontja alapján rendelkezett.

Az elsőfokú ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Elsődlegesen az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását indítványozták. Másodlagosan az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperesek keresetnek megfelelő marasztalását kérték. Harmadlagosan kérték a perköltség mérséklését.

A hatályon kívül helyezési kérelmüket arra alapították, hogy az elsőfokú bíróság nem adott megfelelő tájékoztatást a bizonyítási teher alakulásáról, a bizonyítás elmulasztásának következményeiről. Előadták, hogy kereseti kérelmüket nem azért alapították a jóhírnév sérelmére, mert az alperes megkérdőjelezte az Antagene teszt eredményét, hanem azért mivel ezt a magatartást hiányos, pontatlan, egyoldalú és félreérthető közléssel tette, mely alkalmas volt arra, hogy a tagságban és a közleményt olvasó személyekben azt az érzést keltse, hogy ők tudtak a teszt eredményéről, ezáltal ők csalók.

A közlemény azáltal vált sértővé, hogy annak nyilvánosságra hozatali módja félreértésekre adott alapot. Álláspontjuk szerint, az elsőfokú bíróságnak nem feltétlenül csak a közlemény tartalmának valótlanágát kellett volna vizsgálnia.

Megítélésük szerint köztudomású tényként kell értékelni, hogy abban az esetben, ha két fél közül az egyik felelősségéről kell állást foglalnia bizonyos csoportnak, akkor az egyik fél (...) vétlenségének kinyilvánításából a logika és a józan ész szabályai alapján csakis az következhet, hogy a másik fél vétkes. Utalt arra is, hogy 2014-ig nem volt szűrési kötelezettség, olyan kutyáról volt szó, amely nem volt szűrésre kötelezett. Előadták, hogy nehéz bizonyítási helyzetben voltak, de a csatolt chat beszélgetéssel bizonyították, hogy nem is ők voltak az eladók.

Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság nem vonta értékelési körébe, hogy az alperesek ezen nyilatkozatukat minden hivatalosan beszerzett információ, tájékoztatás mellőzésével tették. A kipoztolás módja alkalmas volt arra, hogy a magatartásukat szinte szándékos színben tüntesse fel. A felperesek nem tudtak a betegséget megállapító eredményről, mivel megkapták az igazolást a kutya egészségességéről, ezért nem kellett ellenőrizniük, hogy kaptak-e másikat. Végül az sem derült ki, hogy hol történt a hiba. Csak az egyesület elnöke volt a helyzet tényszerű és tárgyilagos értékelésének birtokában, ennek ellenére tette a kifogásolt kijelentéseket.

Sérelmezték, hogy az elsőfokú bíróság csak a számukra hátrányos tényeket emelte bizonyítékként értékelési körébe, az alperesek magatartását azonban nem.

Kifogásolták, hogy az elsőfokú bíróság a kereseti kérelmüket tévesen értelmezte, annak ellenére, hogy azt a 2015. szeptember 16-án kelt keresetükben pontosan meghatározták. Nem lehetett emiatt jogszerű és tényszerű a bizonyítási eljárás lefolytatása, és a bizonyításra vonatkozó tájékoztatási kötelezettség sem. Álláspontjuk szerint a közleményt egészében kellett volna vizsgálni, nem a formális megjelenést, hanem a nyilatkozat megjelenéséhez kapcsolódó tényeket, a nyilatkozat megjelenésének körülményeit és módját kellett értékelni, hiszen következtetést is csak így lehet levonni belőle.

A közlemények nyilvánosságra hozatalának módja, ideje alkalmas volt arra, hogy az egyes tagok értékítéletét befolyásolja. Ezt alátámasztotta a közjegyzői ténytanúsítvány is, amelyben egy tag

„csalóknak nincs helyük a tenyésztésben" bejegyzést fűzte. Álláspontjuk szerint a zárt csoport ténye önmagában nem garancia arra, hogy akár egy megosztással is bárki számára hozzáférhetővé váljon a csoport felületén tett hozzászólás.

Alaptalan volt a Kúria eseti döntésére történő hivatkozás is, mivel nem egy más jogterületet érintő vitát hoztak a bíróság elé.

A szenzitív adatok körében nem tett eleget az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének, mert nem fejtette ki, hogy milyen jogszabályra hivatkozva állapította meg az orvosi adat fogalmát. Megítélésük szerint az egészségügyi és a hozzájuk kapcsolódó személyes adatok kezeléséről és védelméről rendelkező 1997. évi XLVII. törvény sem tartalmazza az orvosi adat fogalmát, egészségügyi adatnak ismer el azonban mindennemű adatot, ami az érintett testi, értelmi és lelki állapotára, kóros szenvedélyére, valamint a megbetegedés körülményeire vonatkozó, általa vagy róla más személy által közölt, illetve az egészségügyi ellátóhálózat által észlelt, vizsgált, mért, leképzett vagy származtatott adat, továbbá ezekkel kapcsolatba hozható, azokat befolyásoló mindennemű adatot. Megítélésük szerint ebbe a kategóriába a gyermekvállalás sikertelensége is beleillik. A keresetlevélben megjelölt szövegkörnyezetből megállapítható az I. rendű felperes nőgyógyászati egészségügyi állapota, ami a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) szerint is különleges adat. A felperesek nyilatkozata szerint a keresetlevél nem rövid ideig, hanem tizenkét napig volt fenn.

A perköltség viselése kapcsán kérték a perköltség leszállítását figyelemmel arra, hogy az ügy kezdetén nem vett részt jogi képviselő az ügyben. A 2016. december 8-án megtartott tárgyalás a feleken kívül álló okok miatt nem került megtartásra.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmükben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozták annak helyes indokai alapján. Kiemelték, hogy a kutya adásvételét adásvételi szerződéssel bizonyították, a szűrés körülményeit a meghallgatott állatorvos tanúvallomása is alátámasztotta. Az alperesek azokat az adatokat, információkat közölték, amik rendelkezésükre álltak és a kifogásolt közleményben is azt jelezték, hogy probléma vetődött fel, keresték, hogy hol történt a tévedés.

Előadták, hogy a keresetlevél közzététele csak pár napig tartott, az alperesek számára elsikkadt a gyermekvállalásra vonatkozó részlet, ez nem volt hangsúlyos része a keresetlevélnek, ezért személyiségi jogszértés megállapítására sem teremthet alapot.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére a Pp. 252. § (2), (3) bekezdése alapján nem volt indok. Az elsőfokú bíróság a bizonyítandó tényekről tájékoztatást adott (10. számú jegyzőkönyv). A felperesek általánosságban hivatkoztak arra, hogy a bizonyítási kötelezettségről szóló tájékoztatás elmaradt, nem jelöltek meg azonban a fellebbezésben sem olyan releváns tény, körülményt, amelynek bizonyítására a hiányzó tájékoztatás miatt nem kerülhetett sor.

Az elsőfokú bíróság a jogvita elbírálása szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú ítélet tényállási részében rögzítetteknek megfelelő, az ügy érdemét nem érintő kisebb pontosításokkal a másodfokú bíróság is irányadónak tekintette. A tényállásból levont következtetésekkel a másodfokú bíróság - az indokolás kisebb módosításával - túlnyomórészt egyetértett.

A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítékokat megfelelően értékelte a tényállás megállapítása során, valamint a jogszabályoknak, különösen a személyiségi jogi perekben is alkalmazandó PK 12. számú

állásfoglalásnak megfelelően vette figyelembe a cikk egészét és annak közlésének körülményeit is. Helytállóan tulajdonított jelentőséget annak, hogy az alperesek az egyesület céljai, a fajta tenyésztés védelme szempontjából tájékoztathatták a tagokat a felperesek kenneljébe tartozó kutya szűrési eredményét, annak hitelességét megkérdőjelező körülményekről. A közlemény időpontjában tényként volt megállapítható, hogy a felperesek tenyésztésében álló apaállat Ataxia mentességére vonatkozó labor igazolásának tartalma ellentmondásban állt, a kölyök laborigazolása szerinti Ataxia betegségével.

Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy az alperesek az addig megismert tényekről adtak tájékoztatást a kifogásolt internetes közlésekben, a tájékoztatás adekvát, visszafogott volt, megtévesztő információkat, magyarázatot nem tartalmazott. A 2014. novemberi közleményből egyértelműen kiderült, hogy a hitelesség az által kérdőjeleződött meg, hogy az Ataxia mentes kutyának beteg kölyke született. Az is következtethető volt, hogy a vizsgálat folyamatban van. A felperesek nem tudtak olyan körülményt, vagy tény, közlési módot megjelölni, melynek pontatlansága, hiányossága által az alperesi közlés a valós tényeket hamis színben tüntette fel, és a másodfokú bíróság sem észlelt ilyet.

A nyilatkozatok tárgyát nem a felperesek szavatossági felelőssége képezte, és ebben a kérdésben az elsőfokú bíróságnak sem kellett állást foglalnia. Felvetődött, hogy a felperesek által okirattal igazolt egészséges apaállat kölyke, az okirat ellenére beteg, ezért az okirat hitelessége megkérdőjeleződött. Ebből a szempontból pedig közömbös, hogy volt-e szűrési kötelezettség, ki volt az eladó az adásvételi szerződés megkötésekor. Abból a kijelentésből, miszerint a tenyésztő (azaz az eladott eb korábbi tulajdonosa) vétlen, ami egyebekben vélemény, nem következik az, hogy az eladott eb apjának a tenyésztői vétkesek lennének. Az olvasó a közleményből nem ismeri meg az esetleges ellenérdekelteket sem (az eladó és a vevő, az eladott eb korábbi tenyésztője, tulajdonosai, az eladott eb szüleinek tenyésztői), és az eladó által felhasznált, vagy hivatkozott szűrési eredmény igazolás és a kölyök betegsége ellentmondásának számtalan oka lehet. Az, hogy esetlegesen valamely tagok előzetesen állást foglaltak az okok, illetve felelősség kérdésében, és ennek hangot adtak, nem vezethető vissza a 2014. novemberi közlemény tartalmára, valamilyen körülmény elhallgatására.

A felperesek 2014. december 30-i meghallgatásuk során sem tártak fel olyan egyértelmű tény, ami a fenti, vizsgált ellentmondásra megnyugtató választ adna. Valós tények hamis színben feltüntetése sem keletkezett azáltal, hogy a felperesek nyilatkozata az ügyben az első közleménynél még semmilyen formában nem jelent meg. Az alperesek kifogásolt tevékenysége, tájékoztatásai, közlései, a felmerült ellentmondás tisztázására, a megfelelő adatok beszerzésére irányult mivel a felperesek döntése alapján újabb vizsgálatra nem került sor. Az alperesi tevékenység az egyesület és tagjainak érdekét szolgálta, jóhírnév sértőnek nem minősült.

A 2015. február 17-i közlemény válasz már az eltérés okát, és a felperesek álláspontját is tartalmazta, miszerint a második, beteg eredményről szóló igazolást, tájékoztatást - a labor állítása ellenére - nem kapták meg, valós tények hamis színben történő feltüntetése itt sem történt.

2014. november 24-én még kétségtelenül nem álltak az alperesek rendelkezésére a felperestől, a francia labortól származó igazolások, válaszok. Ez azonban nem zárta ki, hogy a szűrési eredménnyel kapcsolatos problémáról, és a vizsgálat megindításáról, mely egy elismert, nemzetközi bajnok ebet érintett, az alperesek tájékoztatást adjanak, ezáltal valós tények hamis színben feltüntetése nem történt.

A fellebbezésben idézett, „csalóknak nincs helyük a tenyésztésben” bejegyzés a csatolt

ténytanúsítvány szerint 2015. április 20-i közzétételhez kapcsolódó bejegyzés, amely már a 2015. február 17-i közleményt követte. Itt is irányadó az, hogy egyesek reakciójából, véleményalkotásából nem lehet önmagában arra következtetni, hogy az alperesi közlemény valótlan tényállítást tartalmazott, vagy valós tényeket tüntetett fel hamis színben.

Helytálló volt az elsőfokú bíróságnak az az álláspontja is, hogy a tagsággal zártkörű Facebook üzeneten keresztül közölt, a tagságra tartozó nem jogsértő információk, tagok általi megosztása tagságon kívüli harmadik személyekkel nem értékelhető az alperes jogsértő magatartásaként.

Az alperesek ebtenyésztés felfüggesztésével kapcsolatban hozott döntéseinek helyessége, azok következményeinek értékelése nem a keresetlevélben megjelölt jóhírnév sértés körébe tartozó kérdés. Nem sértett jogszabályt az elsőfokú bíróság azzal, hogy a felfüggesztéssel - és nem a per tárgyát képező közlésekkel - okozati összefüggésbe hozható sérelmek kapcsán a Ptk. 2:45. § alapján jóhírnév sértést nem állapított meg, és ilyen személyiségi jogsértés jogkövetkezményeként sem objektív, sem szubjektív szankciót nem alkalmazott, valamint kártérítés megfizetésére sem kötelezte az alpereseket a Ptk. 2:53. § alapján.

A másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróságnak a felperesek nevének, illetve lakcímének, mint személyes adat feltöltésével kapcsolatos ítéleti döntéssel és annak indokaival is.

A „gyermekvállalás sikertelenségével” kapcsolatos kijelentésre vonatkozó indokolását azonban nem osztotta. A másodfokú bíróság megítélése szerint annak van jelentősége, hogy két ember kapcsolatából származó „gyermekvállalás sikertelensége” olyan információ, amely megfeleltethető a keresetlevél feltételekor hatályos, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Info tv.) 3. § 2. pontjában foglalt személyes adat fogalmának. Azok ugyanis a felperesekre, mint érintettekre levonható következtetések. A levonható következtetések továbbá az érintettek szexuális élete, illetve egészségi állapotuk jellemzője körébe esnek, ezért az Info tv. 3. § 2., 3. a), és b) pontja alapján személyes, illetve különleges adatnak minősültek. Nem értett egyet a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ettől eltérő, kizárólag betegsége, diagnózisra vonatkozó szűkítő értelmezésével. Az Info tv. 3. § 3. pontja szerinti egészségi állapotra vonatkozó személyes adat az egészségi állapotra vonatkozó következtetésekre is kiterjed, és nem szünteti meg a személyes adat jellegét az, hogy az két személyt együttesen érint.

A felperesek a különleges adatot képező információt, más információkkal és adatokkal együtt az alperesekkel szemben előterjesztett, és a Pp. 128. § alapján alperesekkel közölni kívánt keresetlevelükben tüntették fel. Ebből következően a keresetlevélben foglalt adatok az I. és II. rendű alperes általi megismeréséhez és kezeléséhez - beleértve a személyes adatokat és különleges adatokat is - a felperesek kifejezetten és írásban járultak hozzá az Info tv. 5. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelően. Ezen adatok kezelése az I. rendű alperes perbeli joggyakorlásához, a keresetlevél megismeréséhez és az alapján a tagság által felhatalmazott körben, peres nyilatkozatok tételéhez szükséges mértékben mindenképpen jogszerű az Info tv. 4. § (1), (2) bekezdése értelmében.

Az I. rendű alperessel szemben előterjesztett keresetlevél témáját és tárgyát tekintve az egyesület tagjaira is tartozott, az egyesület és vezetői magatartásának jogszerűségét kérdőjelezte meg, fizetési kötelezettséggel fenyegető jogvitára utalt, amely kapcsán egyesületi döntéshozatal is felmerülhetett az előzményekre figyelemmel (2015. február 17-i tájékoztatás szerinti közgyűlési határozathozatal). Az egyesületi tagoknak joguk volt az ilyen jellegű keresetlevél megismerésére, ez a keresetlevél

egészében a tagok elől nem volt elzárható. Ennél fogva a perbeli keresetlevél zárt körű, Facebookon történő, kizárólag a tagokkal való közlése önmagában nem sértette az Info tv. 4. § (1), (2) bekezdésében foglalt követelményeket, függetlenül attól, hogy - a tárgyára és tartalmára is figyelemmel - nem minden, az egyesülettel szemben előterjesztett keresetlevél esetén jogszerű adatkezelés a tagokkal való közlés.

A különleges adatokra vonatkozó rész elenyésző jellegű, nem hangsúlyos eleme a keresetlevélnek, általános megfogalmazással fejezi ki felperesek gyermektelenségének okát és nem konkrét betegségekre utal. A felperesek maguk rendelkeztek ennek az adatnak a közléséről a keresetlevélben, semmilyen módon nem fejezték ki annak számukra szenzitív jellegét (pl. zárt tárgyalás iránti kérelem). Az iratnak ez az eleme nem vált hangsúlyossá a jogsérelem kifejtése mellett. Ilyen körülmények között nem kellett felmerülnie az I. rendű alperes képviselőjében eljáró II. rendű alperesnek annak, hogy ebből a keresetlevélből a kérdéses részt ki kellene takarnia. Az I. rendű felperes a személyét ért konkrét sérelmet, megjegyzést a közlésből adódóan nem állított, a felperesek nyilatkozata szerint is 12 napig volt fenn a Facebookon a keresetlevél. Ennélfogva, az összes körülményt figyelembe véve, amennyiben ennek a keresetlevélben szereplő információnak a közlése az egyesület tagjaival a felperesek vagy az I. rendű felperes számára sérelmes volt, ez a felperesek magatartására is visszavezethető helyzet csak a személyiség érvényesítésébe lényeges behatást nem jelentő, csekélyebb, a Ptk. 2:42. § (1) bekezdése szerinti személyiségi jogsértést el nem érő sérelemnek minősülhetett. Az ilyen sérelem nem alkalmas személyiségi jogsértés megállapítására, ezért a Ptk. 2:43. § e) pontja szerinti személyes adatok védelméhez fűződő személyiségi jog megsértése sem volt megállapítható a konkrét esetben.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság helyesen döntött a személyiségi jogsértés megállapíthatósága, és jogalap hiányában a kereset teljes elutasításáról.

Az elsőfokú bíróság perköltségre vonatkozó rendelkezését annyiban pontosítani kellett, hogy az alperesek megállapodás alapján terjesztettek elő ügyvédi munkadíjigényt, ezért az ügyvédi munkadíjból álló elsőfokú perköltséget a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (R.) 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján kellett megállapítani. Az alperesek meghatalmazott ügyvédje - a megkeresett bíróságon folytatott bizonyításon, tanúkihallgatásokon való részvételt is figyelembe véve négy bírósági tárgyaláson, kihallgatáson vett részt (2016. június 16-i tárgyalás, 2016. június 30-i tanúkihallgatás, 2016. szeptember 13-i tárgyalás, 2016. december 8-i tárgyalás). Az alperesek 150.000 forint ügyvédi díjról nyújtottak be számlát, amely a tárgyalásonként 50.000 forintos díj megállapodásban foglaltakat nem lépte túl. A bíróság által megítélt 75.000-75.000 forintos ügyvédi munkadíj csökkentésére az ügyben keletkezett iratok és a lefolytatott bizonyítás terjedelmére, a tárgyalásokon, meghallgatásokon való részvételre, előkészítő irat, észrevétel benyújtására tekintettel a R. 2. § (2) bekezdése alapján sem volt ok. Jelentősége ezért nem volt annak, hogy a jogi képviselő a per során kapcsolódott be, illetve a 2016. december 8-i tárgyaláson a felperes iratkészítési probléma miatt nem tudott érdemi nyilatkozatot tenni.

Mindezek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemben helyes ítéletét - a fenti indokolásbeli kiegészítéssel - a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával helyben hagyta.

A felperesek fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felpereseket a másodfokú perköltség megfizetésére, mely az alperesek javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján, és a másodfokú eljárásra, valamint a hasonló védekezésre tekintettel a 2. § (2) bekezdése alapján mérsékelte, személyenként áfa nélkül 30.000 forint összegben megállapított ügyvédi munkadíjból állt.

A felperesek által lerótt 30.000 forint fellebbezési illetékre tekintettel az 1.300.000 forintos pertárgyérték alapján megállapított 104.000 forint fellebbezési illetékből le nem rótt 74.000 forint fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2017. június 2.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró